

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו פדופיליה היא מצווה ע"פ ההלכה היהודית

קריאה לקריעה ולהתעוררות

רוני א. סדובניק, עו"ד

"המקיים יחסי מין עם ילדה, הקטנה מגיל שלוש, פטור מעונש אפילו אם עשה זאת עם בתו, וכן המקיימת יחסי מין עם זכר פחות מגיל תשע פטורה מן העונש אפילו עשתה זאת עם בנה, וכן משכבי זכר (הומוסקסואליות) עם קטין, פחות מגיל תשע, פטור מעונש (הרמב"ם, הלכות איסורי ביאה, פ"א, הלכה יג- יד).

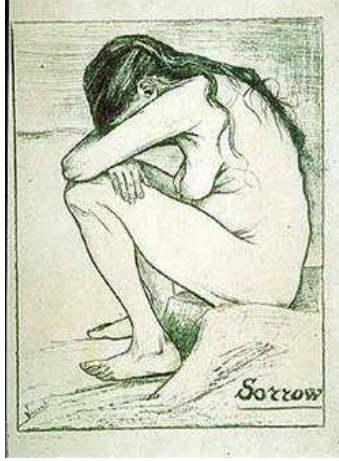
התעלמות הרב עובדיה יוסף ומועצת גדולי התורה מחומרת התופעה

כידוע לכם, אני עוסקת כבר 18 שנים רבות בסיוע לנפגעי פדופיליה בתוך המשפחה ומחוצה לה. ברגע זה ממש אני נמצאת בעיצומה של תביעת ילד חרדי שנאנס פעמים רבות בידי מלמד בבית הספר בו למד, ובשתי משפחות חרדיות שאין בינהן קשר, שאחד מילדיהן נאנס בפנימיה או בתלמוד תורה וחזר הבייתה ופגע בעצמו בכל 8-9 אחיו ואחיותיו. כך גם תיק אחד של ילדה מחסידות סלונים שאחיה אנס אותה וכן ילדה נוספת מחב"ד שגיסה (בעל אחותה) פגע בה והמשפחה השתיקה אותה כדי לא להרוס שלום בית של אחותה שמצאה שידוך "טוב" סופסוף.

ההיקף העצום של התופעה בישראל, עומד בסתירה לאפס עשייה של המדינה למיגור הזוועה. אחוז הפעוטות בגילאי שנתיים עד 13 בקרב האוכלוסייה החרדית צד את עיני כבר מזמן, לא משום שזהו אחוז גבוה מיתר קבוצות האוכלוסין, להיפך-התופעה רווחת בכלל הציבורים באופן שווה, אלא דווקא משום שלתומי חשבתי שהיהדות רואה בפדופיליה בתוך התא המשפחתי אחת משלוש העבירות החמורות ביותר ביהדות עליהן נאמר "יהרג ובל יעבור".

חשבתי שאם זו עבירה הלכתית שוות משקל לרצח ("האונס נערה כאילו רצחה נפש") אזי אין ספק כי עלי להפנות את תשומת ליבם של אלי ישי, אטיאס, אורי מקלב מיהדות התורה ו לפנות גם לחסידות גור וסלונים ורבנים החברים במועצת גדולי התורה ולבקשם לפעול בנחישות למיגור הזוועה ההולכת-אף מכתב ששלחתי להם אפילו לא נענה בנימוס.

אכן, טעות גדולה הייתה בידי. גם חברי הכנסת ציפי חוטבלי וח"כ זבולון אורלב

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו

שאינם חרדים אלא דתיים לאומים, לא ממהרים לעשות משהו בעניין. שני אלו שמעו במשך שעות ארוכות ומתישות נפשית, אינספור נתונים ועדויות מזעזעות על פעוטות נפגעי פדופיליה בתא המשפחתי – צי'צקו בלשונם והבטיחו לפני למעלה משנה כי מייד יקימו ועדת חקירה פרלמנטרית מטעם הכנסת לחקירת הכשל המערכתית בטיפול בפדופיליה במשפחה ומחוצה לה ומייד יבטלו את ההתישנות על עבירות פדופיליה.

הם כמובן לא קיימו את התחייבותם עד היום. פניתי גם לשר השיכון איש סודו של הרב עובדיה יוסף גדול הפוסקים בדורנו, חשבתי שכשאסביר לשר השיכון אטיאס כמה דחוף לאפשר זכאות סיוע בשכר דירה לנפגעי פדופיליה במשפחה אשר חייבים לצאת מהבית הפוגע לרחוב בגיל 18- הוא מייד ישים את העניין בראש סדר העדיפויות שלו-גם כאן טעיתי האיש אפילו לא טרח לענות לנו.

חשבתי שאולי הנוסח בו פניתי לגדולי הפוסקים ושלחיהם – לא מכיל דבר תורה והתחלתי לחפור בלימוד הסוגיה כדי לדעת כיצד ללכוד את תשומת הלב ההלכתית של גדולי פוסקי הדור, מה שהתגלה לי, היה כל כך מזעזע שהתחלתי להבין כי לא זו בלבד שפניתי לאנשים שלא יעשו כלום נגד הפדופיליה אלא הם אפילו מאמינים שזה בסדר גמור.

יחס חז"ל לפדופיליה

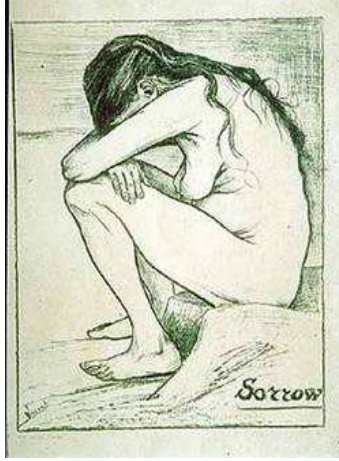
נתחיל בזה, שהתורה עצמה אוסרת על פדופיליה במשפחה ומחוצה לה מכל וכל באופן שאינו משתמע לשתי פנים וראה (שמות יט, ה וגם: ויקרא יט, ב).

ואולם חז"ל מפרשים בדיוק ההיפך הגמור מהתורה ביחס לפדופיליה (משיכה מינית לפעוטות משני המינים) בפרט:

1. לנגד עיניהם של חז"ל, כקובעי ההלכה, עמד הרצון לרצות את האלוהים ולא את האדם. כלומר הציות לטקסט (לאותיות הדוממות) חשוב להם יותר מפגיעתו של פלוני או אלמונית.
2. חז"ל התעלמו (מחוסר ידיעה או מחוסר רצון להתחשב) מההיבטים הפסיכולוגיים והנפשיים הנובעים מפעילות מינית, ויחסם למין הוא כאקט משפטי גרידא בנושאי קניין והילכות איסורי ביאה מטעמים תאולוגיים.

תחילה נביא את ההלכה בעניין פדופיליה:

על פי ההלכה יחסי מין (בלשון חכמים "ביאה") מוגדרים כאשר הם מבוצעים עם זכר מעל גיל תשע שנים ונקבה מעל גיל שלוש שנים, מתחת לגילאים אלה אין זה נחשב ומוגדר כ"ביאה" (לא בהקשר הקנייני ולא בהקשר קיום יחסי מין אסורים).

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו

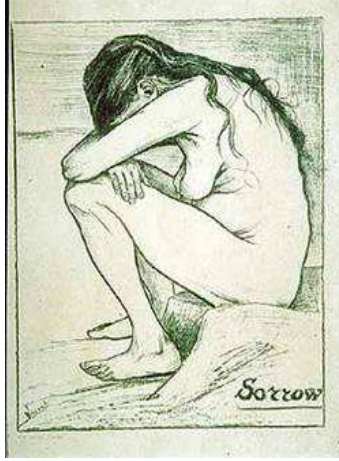
כך נאמר במשנה: "בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת (קניין האישה) בביאה...בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה - מומתין עליה והיא פטורה. פחות מכן (מתחת לגיל שלוש) - כנותן אצבע בעין" (נדה פ"ה מ"ד). חכמי התלמוד מסבירים את המטפאורה "כנותן אצבע בעין", הכתובה במשנה, כך: כשם שעין, אם נכנסת בה אצבע, היא מוציאה דימעה וחוזרת ודומעת, כך גם המכניס את איבר מינו בילדה קטנה פחות מגיל שלוש, בתוליה נקרעים וחוזרים ומתאחים, ולכן אין זה נחשב "ביאה" לא לעניין איסור ולא לשם קניין (נידה מה ע"א).

וכך פוסק הרמב"ם (הלכות איסורי ביאה, פ"א, הלכה יג-יד): המקיים יחסי מין עם ילדה, הקטנה מגיל שלוש, פטור מעונש אפילו אם עשה זאת עם בתו, וכן המקיימת יחסי מין עם זכר פחות מגיל תשע פטורה מן העונש אפילו עשתה זאת עם בנה, וכן משכבי זכר (הומוסקסואליות) עם קטין, פחות מגיל תשע, פטור מעונש הכתוב בתורה: "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיָּהֶם בָּם" (ויקרא, כ; 13).

מהדברים שהבאנו לעיל הינך לומדת שיחסם של חז"ל ופוסקי ההלכה אל קיום יחסי מין עם קטינים הוא כאקט חסר משמעות עבורם, הם מתעלמים לחלוטין מההשפעות הפסיכולוגיות והנפשיות על הילד והילדה, שעברו טראומה בלתי הפיכה, העלולות לשבש את כל מהלך חייהם העתידיים. כל עניינם, פלפולם ודיונם הוא בהיבט המשפטי – הלכתי, הם מתיחסים ל"ביאה" כאקט קנייני ושופכים הרבה דיו ואנרגיות אינטלקטואליות בשאלות מבישות ומביכות כגון: האם הכנסת עטרת איבר המין בלבד מוגדרת כביאה, או מספיק חיכוך העטרה באיבר מינה של האישה (בלשון חכמים "נשיקה") או שמא צריך חדירה מלאה של כל איבר המין (יבמות נה ע"ב) וכהנה רבים מפלפולי הבל וסרק.

למען חידוד יתר, באטימותם הריגשית של חז"ל, אביא דיון נוסף בתלמוד העוסק בקיום יחסי מין עם קטינה. היות ולדעתם קטנה בגיל שלוש שנים אינה "ראויה" לביאה, כלומר המקיים יחסי מין עם קטנה אינו נענש, הם דנים כך: האם הבועל קטנה מתחת לגיל שלוש, קורע את בתוליה והם חוזרים ומתאחים או שמא אינם נקרעים כלל, ההשלכות ההלכתיות הנובעות מספק זה (הנפקא מינה) היא, מה דינה של קטינה זו שנבעלה שוב לאחר שלוש שנים ויצא דם האם הוא דם בתולים או דם נידה? וכך מפליגים להם חז"ל בניתוחים וירטואלים שאינם קשורים למציאות הפיזית של האישה תוך התעלמות מהאנושיות.

דבר נוסף שיש לתת עליו את הדעת שהמילה "פדופיליה" מקורה מהשפה היוונית (פד = paed = ילד, פיל = philo = אוהב), ואילו מילה עברית, המתארת קירבה מינית בין בוגרות לקטין, מהמקורות של ארון הספרים היהודי אינה קיימת כלל ועיקר, ללמדך שהשפה העברית ההלכתית התעלמה לחלוטין ממציאות של פדופיליה. לעומתם, היום ברפואה מתיחסים לפדופיליה (pedophilia) כהפרעה שקשורה לגורמים פסיכולוגיים וחברתיים ומעידה על קושי בהתפתחות המינית. הטיפול בתופעה זו, הוא תרופתי והתנהגותי.

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו
מכל האמור לעיל אין ספק בדבר שאם יאזור גדול פוסקי דורנו, הרב עובדיה יוסף וראשי החצרות האחרים גור, סלונים, חב"ד וכיוצ"ב ויוציאו מדם ליבם פסקי הלכה חדשים ומותאמים לתובנה המודרנית לגבי הנזקים הקשים שנגרמים לנפגעי פדופיליה וגילוי עריות- יקרבו גאולה לישראל וחבלי משיח ואף יקרבו חילונים רבית לראות בדת דבר ערכי ומוסרי.

המשך ההתעלמות ההלכתית והקלת ראש במעשה הפדופיליה חייב להשתנות מקצה לקצה כאן ועכשיו ובלי תירוצים.

האיסור לשכב עם ילדה מעל גיל שלש, הוא רק "ללא קידושין". ילדה מעל גיל שלש יכולה "להינשא" והבא עליה "מקיים מצווה"- לא עבירה, מצווה...

פדופיליה היא מצווה ע"פ ההלכה"

התורה מאפשרת נישואין עם תינוקות, דבר זה נלמד מהפסוק: "את בתי נתתי לאיש הזה" כלומר יש לאב את הזכות להשיא את בתו הקטנה לכל אשר יחפוץ. התלמוד מתיחס לקיום יחסי מין עם קטנה כדבר המובן מאליו וכך הם אומרים:

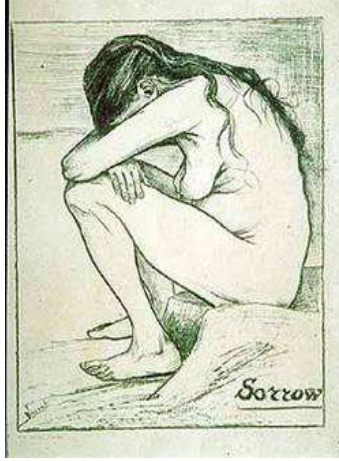
"שלש נשים משמשות במוך (צמר גפן שסיפוג את הזרע כדי שלא יתעברו), אלו הן: קטנה... ואיזוהי קטנה? מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתים עשרה שנה ויום אחד, פחות מיכן (מתחת לגיל 11) ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת" (כתובות לט ע"א).

מכאן נובע, לשכב עם קטנה מותר אף לכתחילה ובלבד שתנשא "כדת משה וישראל".

על פי הגדרים ההלכתיים משתמע שתינוקות בת שלוש ומעלה צריך להתיחס אליה בגדרי צניעות המתאימים לבוגרת.

כלומר ההלכה מתיחסת אל הילדה כאל אוביקט מיני. אך כיצד החרדים והדתיים מתיחסים לילדות בפועל, האם הם מתיחסים אליה כאוביקט מיני? האם ילדות מושכות אותן מינית? זו שאלה מעניינת מאוד וראויה להיחקר לעומק. יתכן שנוצר פער בין ההלכה הכתובה, שאינה ניתנת לשינוי, לבין שינויי התרבות שחלו בתקופה המודרנית.

אם המשיכה המינית היא תלויית תרבות, יתכן והשפעת התרבות המערבית חדרה לציבור

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו
האורתודוקסי והמשיכה המינית לילדות לא תהיה קיימת (אצל אנשים נורמלים ללא סטיה או הפרעה). מאידך השיח הטקסטואלי של הציבור האורתודוקסי, יכול להוות גורם משפיע מאוד על תפיסתו ואורחות חייו של הדתי והחרדי עד להבניית מציאות של משיכה מינית לגיטימית אף לקטינות.

עצם העובדה שאדם דתי, המתייחס לפסקי ההלכה בכובד ראש (כדברי אלוהים חיים) ומבצעם הלכה למעשה, נוהג בפרקטיקת המתייחסות לילדות כאובייקט מיני, הרי שזה יכול להשפיע על נפשם.

כמו ההלכה הקובעת שאסור להתייחד עם ילדה מגיל 3 ומעלה (אבן העזר, סימן כב, סעיף יא), כלומר, אסור לאדם דתי להיות במחיצתה של תינוקת לבד שמא יתגבר עליו יצרו וישכב עימה, הרי עצם היישום של הלכה זו עלול להשפיע על נפשו של האדם. הוא הדין בשאר הפרקטיקות ההלכתיות כגון: אסור לקרוא דברי תורה מול ילדה שאינה לבושה באופן צנוע (בלשון ההלכה: "טפח מגולה"), וכן אסור לשמוע קול זמר של ילדות וכיוצא באלה.

אני קוראת מכאן לכל מי שמקורב לאוזנם של פוסקי הדור, מנהיגי הציבור הדתי ושליחיהם, להפסיק להתבייש מהעיסוק הפומבי בזוועה זו. אין מנוס אלא להאבק בתופעה בעזרתם החשובה של הרבנים, רק הם יכולים לגרום למיגור שואת הילדים בדורנו.

רוני אלוני סדובניק.